

200704568/1.

Datum uitspraak: 14 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/51663 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, van 21 juni 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 november 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), voor zover thans van belang, geweigerd om appellant ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 16 oktober 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 juni 2007, verzonden op 27 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, het daartegen door appellant ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 19 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

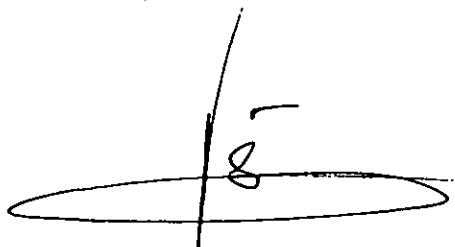
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 augustus 2007

282-532.

Verzonden: 14 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

III

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Breda

sector bestuursrecht

vreemdelingenkamer

Reg.nr(s): AWB 06/51663

V-nr(s):

uitspraak van de enkelvoudige kamer ingevolge artikel 8:77 Algemene wet
bestuursrecht d.d. 21 juni 2007

in de zaak van

eiser, woonplaats kiezende ten kantore van zijn gemachtigde
mr. R.E. Temmen te Bergen op Zoom,

en

de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie,
verweerder,
gemachtigde mr. L. Strijbos.

1. Procesverloop

1.1 Eiser heeft beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 16 oktober 2006 (hierna: bestreden besluit) inzake het recht op een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

1.2 Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingezonden.

1.3 Het beroep is behandeld ter zitting van 12 juni 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1 Eiser heeft gesteld te zijn geboren op [] de Iraakse nationaliteit te bezitten en sedert 2 november 1999 als vreemdeling in Nederland te verblijven. Eiser heeft bij aanvraag van 12 november 1999 verzocht om toelating als vluchteling. Verweerder heeft deze aanvraag bij besluit van 8 augustus 2000 afgewezen. Bij besluit van 10 november 2003 heeft verweerder het tegen die beslissing ingediende bezwaarschrift ongegrond verklaard.

Reg.nr(s): AWB 06/51663

blad 2

Daarbij is aan eiser artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag tegengeworpen. Tevens heeft verweerder ambtshalve geoordeeld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier op grond van tijdsverloop in de asielpcedure. Eiser heeft op 5 december 2003 tegen dit gedeelte van het besluit bezwaar gemaakt. Deze rechtbank en zittingsplaats heeft bij uitspraak van 19 juni 2006, gewezen onder kenmerk AWB 03/63545, het tegen de asielbeslissing ingestelde beroep ongegrond verklaard.

2.2 Verweerder heeft, na de gevolgde bezwaarprocedure, het bestreden besluit genomen. Dit besluit strekt tot weigering eiser de onderhavige verblijfsvergunning regulier vanwege tijdsverloop in de asielpcedure te verlenen.

Eiser is bij (separaat) besluit van verweerder van 16 oktober 2006 ongewenst verklaard op grond van artikel 67, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000. Eiser heeft hier tegen op 20 oktober 2006 bezwaar gemaakt.

Verweerder heeft zich bij brief van 21 mei 2007 primair op het standpunt gesteld dat eiser ten aanzien van de onderhavige verblijf procedure geen procesbelang heeft en het door hem ingestelde beroep derhalve niet-ontvankelijk verklaard dient te worden. Eiser is immers bij besluit van 16 oktober 2006 ongewenst verklaard en heeft derhalve geen rechtmatig verblijf meer.

2.3 In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2.4 Eiser heeft, kort samengevat, in beroep aangevoerd dat verweerder hem ten onrechte artikel 1 F van het Vluchtelingenverdrag heeft tegengeworpen. Verder is een beroep gedaan op artikel 8 van het Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) en aangevoerd dat sprake is van schending van eisers recht op family-life. In dat kader is aangevoerd dat de echtgenote en kinderen van eiser rechtmatig verblijf in Nederland hebben. Eisers echtgenote en drie van zijn kinderen hebben inmiddels de Nederlandse nationaliteit gekregen.

Ter zitting heeft eiser zich op het standpunt gesteld dat er sprake is van misbruik van bevoegdheid aangezien verweerder nog altijd niet heeft beslist op het bezwaar tegen de ongewenstverklaring, terwijl verweerder in het verweerschrift heeft gesteld dat eiser geen procesbelang heeft bij het onderhavige beroep wegens die ongewenstverklaring.

2.5 De rechtbank neemt, in het licht van de aangevoerde beroepsgronden, het navolgende wettelijke kader tot uitgangspunt.

Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 is Onze Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Volgens artikel 14, tweede lid, Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemeen maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

Reg.nr(s): AWB 06/51663

blad 3

Ingevolge artikel 67 Vw 2000 kan de ongewenst verklaarde vreemdeling in afwijking van artikel 8 geen rechtmatig verblijf hebben.

2.6 Tussen partijen is niet in geschil dat eiser bij besluit van 16 oktober 2006 door verweerder tot ongewenst vreemdeling is verklaard. Tevens is niet in geschil dat verweerder nog niet op eisers bezwaarschrift hiertegen heeft beslist.

Artikel 67, derde lid, Vw 2000 verbindt aan de ongewenstverklaring het gevolg dat eiser geen rechtmatig verblijf kan hebben zolang de ongewenstverklaring voortduurt. Bij onderhavig beroep heeft eiser derhalve geen belang, omdat dit beroep nimmer tot rechtmatig verblijf kan leiden. Belang bij toetsing in rechte van een weigering ambtshalve een verblijfsvergunning te verlenen, is derhalve eerst aan de orde indien de ongewenstverklaring is opgeheven. Teneinde deze toetsing op dat moment mogelijk te maken, ook indien een besluit omtrent de onderhavige aanvraag inmiddels in rechte onaanvaardbaar is geworden, kan alsdan – al dan niet geïnitieerd door eiser – een nieuwe beoordeling plaatsvinden, waarbij het algemene rechtsbeginsel dat eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter kan worden voorgelegd niet aan toetsing van het te nemen besluit in de weg staat. Dit brengt reeds mee dat, alhoewel de beslissing op het bezwaar gericht tegen de ongewenstverklaring lang op zich laat wachten, door verweerder geen misbruik is gemaakt van zijn bevoegdheid. De ongewenstverklaring van eiser duurt nog altijd voort, zodat het beroep tegen het bestreden besluit niet kan leiden tot het ermee beoogde resultaat. Eiser heeft derhalve geen belang bij het door hem tegen het bestreden besluit ingestelde beroep.

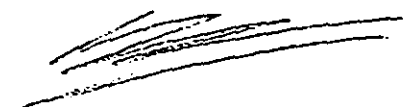
2.7 Op grond van het voorgaande zal het beroep niet-ontvankelijk worden verklaard. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Aldus gedaan door mr. S.A.M.L. van den Bosch-van de Sande en in het openbaar uitgesproken op 21 juni 2007, in tegenwoordigheid van mr. H.F. Klaver, griffier.

Rechtsmiddelenclausule

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

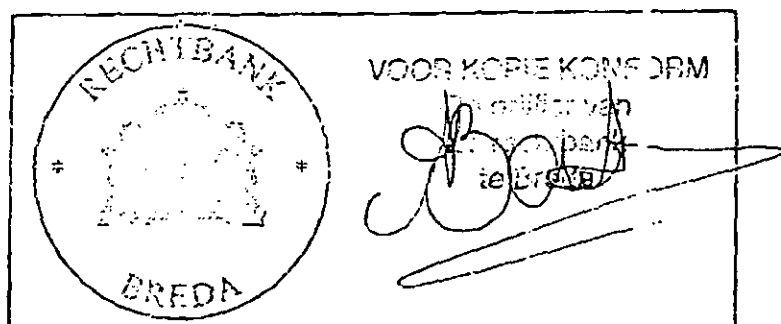
Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger

Reg.nr(s): AWB 06/51663

blad 4

beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. (Nadere informatie:
www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op: 27 JUNI 2007

Advocatenkantoor Temmen

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4014	B - 4 JUL 2007
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Mr. R.E. Temmen
 Advocaat en procureur
 Auvergnestraat 3
 4611 LL Bergen op Zoom

correspondentieadres:
 Postbus 845
 4600 AV Bergen op Zoom

telefoon: 0164 - 27 33 88
 fax: 0164 - 21 03 10
 email:

Raad van State
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 's-GRAVENHAGE

Bergen op Zoom, 3 juli 2007

uw ref:

onze ref: C0031/M

Per fax: 070-365 13 80

inzake: /hoger beroep

HOGER BEROEPSCHRIFT

Mijne heren,

geboren op van Iraakse
 nationaliteit, INDnr. 9911.10.2060, CRVnr. , thans verblijvende te ...
 aan de te dezer zake woonplaats kiezende te 4611 LL
 Bergen op Zoom aan de Auvergnestraat no. 3 ten kantore van de advocaat en
 procureur mr R.E. Temmen die ten deze door appellant tot bepaaldelijk
 gevolmachtigde wordt gesteld en ook in deze als zodanig voor hem zal optreden. De
 bepaaldelijk gevolmachtigde is door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd het
 onderhavig hoger beroepschrift op te stellen, te ondertekenen en in te dienen bij UE.
 Voorts kiest appellant domicilie ter griffie van de Raad van State, afdeling
 bestuursrechtspraak te 's-Gravenhage.

Middels deze stelt appellant hoger beroep in tegen de beslissing van de Rechtbank 's-
 Gravenhage, sector bestuursrecht, vreemdelingenkamer, zittinghoudende te Breda
 van 21 juni 2007, verzonden op 27 juni 2007, welke beslissing (A WB 06/51663)
 hierbij in kopie wordt overgelegd.

Advocatenkantoor Temmen

GRIEF

Ten onrechte is door de Rechtbank voorbijgegaan aan hetgeen in beroep is aangevoerd omtrent de schending van het recht op family-life.

TOELICHTING

In de beslissing waartegen het hoger beroep zich richt stelt de Rechtbank dat niet in geschil is dat appellant bij besluit van 16 oktober 2006 door verweerder tot ongewenst vreemdeling is verklaard. De Rechtbank meent daaruit te kunnen concluderen dat er op grond daarvan geen beroep op rechtmatig verblijf kan plaatsvinden. Het recht op family-life is echter verankerd in een europees verdrag. Op grond van dit verdrag kan het wel degelijk mogelijk zijn dat rechtmatig verblijf in Nederland ontstaat. Aangezien de Rechtbank hieraan voorbij is gegaan, maakt dit de beslissing waartegen het hoger beroep zich richt, strijdig met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Appellant verzoekt UE op grond van de aangevoerde grief met toelichting het hoger beroep tegen de beslissing van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Breda, gegrond te verklaren, en de Rechtbank op te dragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van het door u bepaalde.

Hoogachtend,

R.E. Temmen

